

er godt 12 pCt. af deres aarlige Lønning, og dette vil vistnok kunne forslaa ret godt til en Pensionering, der er ordnet saaledes, at den først begynder at løbe, efter at de have fyldt 35 Aar, og efter at de have været 10 Aar i Postvæsenets Tjeneste. Ogsaa i Fjor lovede den højtærede Minister, hvis jeg ikke husker fejl, at han vilde foretage en nærmere Undersøgelse af dette Forhold. Jeg vil derfor tillade mig ogsaa at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorvidt der er foretaget nogen Beregninger med Hensyn til, om disse Penge kunne slaa til til en Pensionering paa samme Maade, som de andre Etaters Bestillingsmænd have, og hvor stort et Tilskud der overhovedet skal gives dertil fra Statskassens Side. En Forhøjelse af Statens Tilskud fra 65,000 til 100,000 eller Hundrede og en Snes Tusind Kroner mener jeg vil være tilstrækkelig, men jeg ved ikke, om de Beregninger, jeg her har foretaget, ville slaa til; de ere jo egentlig kun rent kalkulatoriske, det er nærmest noget, jeg slutter mig til, jeg kan ikke bestemt opgive, hvor stort et Tilskud der er nødvendigt. Men det forekommer mig dog, at der foreligger en saadan Basis, at det ikke vilde se afskrækkende ud, om vi gik over til at give Landpostbudene den Pensionering, som de selv ønske, hvad jeg for mit Vedkommende gerne vil tillade mig at anbefale.

N. C. Jensen: Jeg vil gerne begynde med at rette en Tak til den højtærede Kultusminister paa de paagældende Beboeres Vegne for den Bevilling, han har optaget paa Finansloven angaaende en Ordning af de kirkelige Forhold i Give og Ringgive Sogne. Det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa Bevillingen i det hele taget er motiveret, er et stærkt Vidnesbyrd om, at den højtærede Kultusminister har haft god Forstaaelse af, hvorledes Forholdene praktisk og bedst kunne ordnes i de paagældende Egne. Jeg tror, at det er til Befolkningens Tilfredshed, saaledes som Tingene der ere ordnede, og jeg tror ganske sikkert, at det baade for de Kommunes Vedkommende, jeg her har nævnt, og for Omordningen af de kirkelige Forhold til Dels i Vest- og Midtjylland virkelig er det, der træffer Beboernes Ønsker og ganske sikkert er det, der ordner Forholdene paa den mest tilfredsstillende Maade. Jeg føler det som en Pligt at bringe disse Beboeres Tak til den højtærede Kultusminister for den Velvillie, han har vist. Forholdene have været ret vanskelige, men en

Ordning af disse Forhold har jo fremtvunget sig med Nødvendighed.

Jeg vil dernæst gøre en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister om, at den Bevilling, som er foreslaaet paa Finansloven til Totalafholdsforeningerne, maa blive anvendt efter den Anvisning, som kom til Orde paa den store Afholdskonngres i Sommer. Her udtalte Formanden for Afholdsforeningerne, at efter hans Formening burde Bevillingen gives saaledes, at den kom alle Organisationerne til gode, selv om man saa maatte gaa til en lille Forhøjelse af Bevillingen, thi selv om de forskellige Organisations Virkemaade kan være forskellig, arbejde de jo dog alle med det samme Maal, og Tanken fandt da ogsaa Tilslutning paa den nys afholdte store Kongres. Jeg skal altsaa tillade mig at henstille den til den højtærede Ministers og det kommende Finansudvalgs Overvejelse.

Samtidig vilde jeg gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, om han ikke tror, det vilde være betimeligt i en nærmere Fremtid at imødekomme det Krav, som blev stillet under Behandlingen af Loven angaaende Undersøgelse af Levnedsmidler, om at man ikke overlod Undersøgelsen alene til det ene københavnske Laboratorium, men, hvad Loven jo faktisk stiller i Udsigt, deler det mellem flere, saaledes at en Del af disse Undersøgelser foregik for Jyllands Vedkommende ved det statsanerkendte Laboratorium i Aarhus. Grunden til, at jeg retter dette Spørgsmaal til den ærede Justitsminister, er den, at man ikke alene fra Landboernes Side, men jeg kan godt sige fra alle Sider, mere og mere henvender sig til de forskellige Laboratorier for at faa de forskellige Produkter undersøgte. Og man faar da let den Opfattelse, at der er Forskel paa disse Laboratorier, naar Staten fastslaar, at der kun er eet Laboratorium, der er værdigt og dygtigt nok til at foretage disse Undersøgelser. Jeg henstiller derfor til Overvejelse, om man ikke burde imødekomme de Ønsker, som jeg ved der har været fremsat i saa Henseende.

Dernæst vil jeg gerne overfor den ærede Landbrugsminister udtale min Paa-skønnelse af, at man paa det nuværende Finanslovsforslag gør et Forsøg paa at flytte Forsøgsstationen paa Knoldgaard et andet Sted hen, og det synes mig, at den Motivering, man har givet deraf, har den allerstørste Betydning, thi det er jo af den